

# Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1<sup>te</sup> April 1876.

N. 14.

Udgivet 18de April.

1903.

## Kongelig Kundgjørelse

15 April.

angaaende Afgifter af Malt-, Brændevins- og Etylæter-tilvirkningen samt af Mais og Durra, anvendt til Brændevinstilvirkning, som skal erlægges til Statskassen fra 1ste April 1903.

**Vi Oscar,** af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: Da Storthinget den 30te Marts 1903 har fattet følgende Beslutning:

Fra 1ste April 1903 skal til Statskassen erlægges:

A. Afgift af Malttilvirkningen efter følgende Regler:

1. Afgiften erlægges af Korn, der sættes i Støb for at tilberedes til Malt, med 37,1 — tretti syv og en Tiendels — Øre af hvert Kilogram Korn.
2. Ved Udsørsel af M til Udlandet i Mængder paa mindst 4 Hektoliter godtgjøres Afgiften af det til Mlets Tilvirkning medgaaede Malt, naar Andragende derom fremkommer senest to Aar efter Udsørselen. Det medgaaede Malts Mængde beregnes af Mlets Sammensætning paa en saadan Maade, som af Finants- og Tolddepartementet nærmere bestemmes.
3. For norsk Malt, der udsøres til Udlandet, bemyndiges Finants- og Tolddepartementet til paa de nærmere Betingelser, som det maatte fastsætte, at tilstaa Tilbagebetaling af den af samme erlagte Tilvirkningsafgift af indtil tre Fjerdedele.

B. Afgift af Brændevinstilvirkningen efter følgende Regler:

1. Afgiften erlægges af det ved Afbrænding af enhver afgjæret Vædste udbundne Brændevin med Kr. 2,28 — to Kroner og tyve øre — for hver Liter, beregnet til 100 pCt. Alkoholsstyrke, udmaalt efter den af Kongen til

15 April.

enhver Tid autoriserede Brændevinsprøver, hvilken Afgift ogsaa bliver at erlægge af den udbundne Læk (det ved Afbrændingen bundne svage, urene Brændevin eller de saakaldte For- og Efterdraaber), medmindre den enten paa en efter Kontrolpersonalets Skjøn betryggende Maade gjøres utjellig til Omdestillation eller den til fornyet Afdestillering og Beskatning af det derved bundne Destillat bringes tilbage paa det i Brænderiet værende Afbrændingsredskab enten umiddelbart eller ved at opblandes i mindst 3 Gange saa meget af det til Afbrænding bestemte Materiale.

2. I foranstaaende Afgift tilstaaes for hver Liter Brændevin af den anførte Styrke følgende Kortning:

a. Som Godtgjørelse for Afgift af det medgaaede Malt, dersom der ved dette Tilvirkning er beregnet Afgift efter foranstaaende Litra A, 16 — sytten — Dre, forsaavidt Brændevinet udelukkende er tilvirket af Korn og Poteter, og 4 — fire — Dre, forsaavidt der ved Tilvirkningen er anvendt andre Materialier.

b. Som Godtgjørelse for Svinding efter Gradering 15 — femten — Dre pr. Liter. Den sidstnævnte Godtgjørelse tilstaaes dog kun, naar den Skattepligtige lader Bestemmelsen af Brændevinets Mængde og Styrke foretage inden tredive Timer fra den Tid, da der gennem Ledningsrøret er aabnet Forbindelse mellem Afbrændingsredskaberne og den Beholder, hvori Brændevinet er optaget. I disse tredive Timer medregnes ikke den Tid, i hvilken Brændevinstilvirkningen paa Grund af Lov af 28de Juni 1887 § 7 maa stanse.

3. Naar norsk Brændevin, hvoraf foranstaaende Afgift er betalt, i Partier paa 1 — en — Hektoliter eller derover og med Jagttagelse af de nærmere Forskrifter med Hensyn til Kontrollen, som vedkommende Regjeringsdepartement bestemmer, udføres til Udlandet, bliver Afgiften at tilbagebetale for Naasprit med Kr. 2,18 — to Kroner og atten Dre —, for renset Spirit med Kr. 2,23 — to Kroner og tre og tyve Dre — samt for til Drif tilberedte Destillata, hvortil har været anvendt fuldstændig renset Spirit, Kr. 2,28 — to Kroner og otte og tyve Dre — pr. Liter af 100 pCt.s Styrke, naar Andragendet derom fremkommer inden to Aar efter Udførselen. Forat Brændevin skal anses som renset, maa det paa saadan Maade, som af vedkommende Regjeringsdepartement nærmere bestemmes, godtgøres, at det efter Skattelægningen har undergaaet en fuldstændig Rensningsproces med Omdestillation.

4. Naar Brændevin gjøres utjellig til Drif (denatureres)

eller det paa anden fyldestgjørende Maade findes garan- 15 April.  
teret mod at blive anvendt til Drik, kan vedkommende  
Regjeringsdepartement tillade, at det fritages for Tilvirk-  
ningsafgiften paa samme Maade som færdige Destillata,  
der udføres til Udlandet. Brændevinets Eier har at  
erstatte Omkostningerne ved Denatureringen og Kontrollen  
dermed.

C. Afgift af Mais, hel eller formalet, og Durra, som anvendes  
til Brændevinstilvirkning udenfor Brændierier, der i Henshold  
til meddelt Tilladelse benytter ubeskattet Malt ved sin Til-  
virkning og som følge heraf er forpligtede til at udføre alt  
det tilvirkede Brændevin til Udlandet, efter følgende Regler:

1. Af Mais erlægges en Afgift af 4 — fire — Øre pr. kg.

Naar et til den forbrugte Mais svarende Kvantum  
Brændevin, beregnet efter et Udbytte af 0,375 Liter  
Brændevin af 100 pCt. Styrke af 1 kg. Mais, udføres  
til Udlandet inden 30te April i den anden Tilvirknings-  
termin efter den, i hvilken Maisen er anvendt, bliver  
efter vedkommende Regjeringsdepartements nærmere Be-  
stemmelse den erlagte Afgift at godtgjøre med 10,7 —  
ti og syv Tiendedels — Øre pr. Liter.

2. Af Durra erlægges paa samme Maade, beregnet efter et  
Udbytte af 0,30 Liter Brændevin af 100 pCt. Styrke af  
1 kg., en Afgift af 2,4 — to og fire Tiendedels — Øre  
pr. kg., og ved Udførsel godtgjøres 8 — otte — Øre  
pr. Liter.

D. Afgift af Etylætertilvirkningen erlægges med Kr. 3,50 pr. kg.  
Etylæter, som tilvirktes. Naar Etylæter af indenlandsk Til-  
virkning denatureres, eller den paa anden fyldestgjørende Maade  
findes at være garanteret mod at blive anvendt til andet end  
teknisk Brug, kan vedkommende Regjeringsdepartement tillade,  
at den fritages for Tilvirkningsafgift; Etylæterens Eier har  
at erstatte Omkostningerne ved Denatureringen og Kontrollen  
dermed.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Storthingets Be-  
slutning bragt i Udøvelse.

Givet paa Stockholms Slot den 15de April 1903.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

**Oscar.**

(L. S.)

N. Dnam.

Lehmann.

15 April.

## Kongelig Resolution

af 15de April.

I Genhold til Lov af 6te Juni 1891 angaaende Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Gran Herred, Kristians Amt, under 18de Oktober 1902 fattet Beslutning til Politivedtægter, der skal træde istedetfor de ved Kongelig Resolution af 23de Juli 1894 approberede Politivedtægter for bemeldte Herred.

De nye Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei (hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Bei eller Adkomst, der er aaben for almindelig Færdsel) maa Opløb eller Sammenstimlen af Folk eller Slagsmaal, Skrigen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres, den Veisfærende forulempes eller Færdselen hemmes, ikke finde Sted.

§ 2. Uden fyldestgjørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Port, Dør eller Vindu eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller stræmmes.

§ 3. Ved Mineringsarbejder saavel som ved Omgang med Skydevaaben paa eller i Nærheden af offentlig Bei eller i Nærheden af beboet Hus maa tilhørlig Forsigtighed iagttages.

§ 4. Uvorden Kjørsel eller Ridning paa offentlig Bei maa ikke finde Sted. Folk, som reiser med Heste, der ei benyttes til Kjøren eller Ridning, maa have disse bundne eller paapassede, saa de ei forulemper de Veisfærende. Gjennem Høffsbro maa kun kjøres eller rides i Skridt eller smaat Trav.

Paa Vinterføre skal paa offentlige Veie de kjørende have Bjælder paa sine Heste.

§ 5. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise eller Drikkevarer, skal, saavidt det staaar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet foreskalder, som strider mod Orden eller Sømmelighed.

§ 6. Ingen maa paa offentligt Beværtningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende Udfærd, hvorved andre Gæster, Værten eller dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Huset's Beboere eller Omboende forstyrres, eller i andre Maader vise uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 7. Offentlige Beværtnings- eller Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Søn- og Helligdage til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne

Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende 15 April.  
i Hoteller eller Gjæstgivergaarde i den nævnte Tid af Døgnet.

§ 8. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden Politiets Tilladelse.

§ 9. Ingen maa betro forspændt Rjoretøi eller Hest til nogen, som er beruset, eller som af andre Grunde maa antages ikke at være istand til at styre Hest.

Det er forbudt at lade Heste eller Kreaturer drive løse paa offentlig Vej uden forsvarligt Tilsyn; det er derhos forbudt at lade Heste eller Kreaturer havne langs Veiene eller i disses Straa-  
ninger.

§ 10. Naar Hunde viser sig glubste eller hidste eller har den Bane at forulempe Mennesker eller Heste ved at fare mod dem eller gjo ad dem, skal Eieren efter Politiets nærmere Bestem-  
melse holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med forsvarlig Mundkurv. Det samme gjælder om Hunde, som Politiet af Hen-  
syn til deres Sterrelse eller Race finder at kunne være farlige.

Ingen maa hidse Hund paa Nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder Nogen. Det er ligeledes forbudt at tirre Hunde eller hidse dem sammen paa offentlig Vej.

§ 11. Tisper maa i Løbetiden holdes inde af Eieren, saa-  
snart denne bliver vidende om, at de er løbste. Hunde, som løber omkring uden at ledsage Nogen, og hvis Eier ikke kendes, kan af Politiet opbringes, hvorefter de fremlyses i offentlige Blade. Saa-  
fremt ingen Eier melder sig inden 14 Dage efter Fremlysningen kan Politiet lade Hunden dræbe eller sælge.

§ 12. Tilladelse til at give dramatiske Forestillinger saasom Operaer, Balletter, Pantomimer, Stuepil og deslige samt Kon-  
certer meddeles af Lensmanden. Tilladelse bør ikke nægtes, med-  
mindre det kan berygtes, at den vil blive benyttet paa en Maade, hvorved Orden og Sædelighed udsættes for Krænkelse, og den kan tilbagekaldes, naar Forestillingens Art eller Vedkommendes Forhold findes at paatrænge det.

§ 13. Tilladelse til at give offentlige Forestillinger eller Forevisninger af andet Slags end i § 12 omhandlet, derunder indbefattet Kunstberidning, Kapløbning, magiske, ekvilibristiske og lignende Forestillinger, Menagerier, Panoramaer eller andre Se-  
værdigheder meddeles ligeledes af Lensmanden. Tilladelsen kan naar som helst tilbagekaldes.

§ 14. De i §§ 12 og 13 omhandlede Tilladelser eller Be-  
villinger knyttes altid til en bestemt Person. Det gøres altid til Betingelse, at Vedkommende skaffer Lokale, der har tilstrækkelig Ventilation og ansees betryggende for Publikum med Hensyn til Udgange og forøvrigt for Tilfælde af pludselig Ildsvaade eller Panik. De herhen hørende Spørgsmaal afgjøres af Lensmanden,

- 15 April. der ogsaa afgiver Bestemmelse om, hvormange Personer der kan indtages i Sofalet. Det kan gøres til Betingelse, at der i Sofalet tilveiebringes Brandslukningsredskaber i saadant Antal og af saadan Art, som Lensmanden bestemmer.

Politiets Tjenestemænd anvises passende Plads i saadant Antal, som af Politiet selv findes fornødent.

Foranlediges Rejsedgifter ved Politiets Tilstedeværelse til fornødent Tilsyn, udredes disse altid af vedkommende Forestillingsgiver eller Foreviser.

§ 15. De, som afholder Forestillinger eller Forevisninger af den i §§ 12 og 13 omhandlede Art, har efter Lensmandens nærmere Bestemmelse at udrede en Afgift til Herredskassen, stor fra Kr. 10,00 til Kr. 50,00 for hver Forestilling eller Forevisning eller for hver Dag Forestillingen eller Forevisningen holdes.

Afgiften erlægges forskudsvis til Lensmanden, som ved Udgangen af hvert Kvartal tilstiller Herredskassereren samme med behørig Forklaring.

§ 16. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra to til otte Hundrede Kroner, der tilfalder Herredskassen.

15 April.

## Kongelig Resolution

af 15de April.

Approbation i Genhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kjøbstaden Carpsborgs Kommunestyre under 2den Mai 1902 og 9de Marts 1903 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden, saalydende:

### Sundhedsvedtægter for Carpsborg.

§ 1. Befindes nogen Byggetomt af sanitære Hensyn uhenigtsmæssig, kan Sundhedskommissionen forbyde Bebyggelsen, indtil Tomten dertil behørigen efter Sundhedskommissionens nærmere Bestemmelse er gjort stiftet.

§ 2. Hvis nogen Grund inden Byens Grændser ved sumpig Befkaffenhed eller stillestaende Vand fremfalder Fare for den offentlige Sundhedsstilstand, kan Eieren ikke modsætte sig, at den drænes eller opfyldes ved Sundhedskommissionens Foranstaltning.

§ 3. Offentlige eller private Kloaker eller Afløbsrender, som 15 April.  
fører med sig andet end almindeligt Grundvand og Overvand, maa ikke udmunde i stillestaaende Bassiner, som er beliggende i den bebyggede By eller dennes Nærhed, naar disse ikke jevnlig og tilbørlig kan tømmes og renses. Hvor saadanne Forhold nu maatte finde Sted, bliver dette efter Sundhedskommissionens Bestemmelse at forandre.

§ 4. Intet stinkende Spildevand, Feieaffald eller anden Urenlighed maa bringes til Grøfter, Gader, Veie eller offentlige Pladse, men enten styrtes i Gjødselbinger eller bringes hen paa affides Steder efter Sundhedskommissionens nærmere Tilladelse. Til Elv, Bæk, aaben Grøft eller Rende maa ikke uden Sundhedskommissionens Tilladelse gives Afløb for Stofte, der frembringer Stank eller er farlige for Sundheden. Fabrikker eller lignende Anlæg, fra hvilke saadanne Stofte afledes, skal for disse anbringe luffede Render, der kan tillades at udmunde i de offentlige Kloaker.

§ 5. Enhver Grund, hvoraf nogen Del ligger inden en Afstand af 32 Meter fra offentlig Kloak eller Afløbsrende, skal, medmindre Sundhedskommissionen finder saadant ufornødent, inden en af denne forelagt Frist være af Gieren forsynet med Kloakslug og passende luffede Afløbsrender for at føre Grund- og Overvandet samt, forsaavidt Grunden er bebygget, alt Skyl- og Spildevand hen i Kloaken.

§ 6. Rendestene, Beigrøfter, Kloaker, aabne Afløbsrender og lignende skal være saaledes indrettede, at de skaffer tilstrækkeligt Afløb og let kan renses samt holdes i forsvarlig Stand. Badstue og Kloakslug, der findes i Kældere eller inde i Huse, skulle være forsynede med Vandlaas eller anden Indretning, der hindrer Udstrømning af Kloakgas,

§ 7. Den ethvert Baaningshus nærmest omgivende Grund (Fortoug) skal være saaledes indrettet, at Overvand med Lethed kan afløbe fra Undermuren. Det samme gælder ethvert Hus, hvori Folk til Stadighed opholder sig, saasom Arbejdslokaler.

§ 8. Portrum og Gaardspladse skal holdes rene og fri for Stank, de skal have en fast Overflade, saaledes at de fuldstændig kan renses, og være saaledes indrettede, at der er hurtigt og let Afløb for Vand. Trægulv maa ikke anbringes i Gaardsrum. Forsaavidt Rendestene ledes fra Gaardspladsen over Fortouget, skal de der være dækkede jevnt med Fortougets Overflade.

§ 9. Kældere skal være tilbørlig drænedes og holdes rene og saavidt muligt luftige. Kjelder tillades ikke anlagt under Baaningshus, hvor den ikke ved Vortledning af Grund- og Overvand kan holdes fri for stadig Vandansamling. Ved allerede anlagte, men fugtige Kældere, hvor Dræning ikke kan iværksættes, har Sund-

15 April. Hedskommissionen Ret til at paabyde Dpfylldning af Kjælderen til saadan Høide, at Grundvand ikke bliver stadig staaende i den.

§ 10. Ethvert Hus, der benyttes til Beboelse, skal have et Vandhus med mindst et Afslukke for hver 20de Beboer. Ligeledes skal der findes et Vandhus ved ethvert Hus, hvori en større Mængde Mennesker forsamles.

§ 11. Vandhus- og Gjødselflinger skal være fuldkommen tætte, saa at deres Indhold ei kan sive ud, og saaledes indrette, at Grundvand eller Overvand ikke kan trænge ind i samme. Sider og Bund skal derfor være murede af vandtæt Materiale og derhos pudse med Cement, om Sundhedskommissionen anser dette for nødvendigt, eller satte af Planker, omgivet af et mindst 30 cm. tykt Lag af tæstampedt Blaaler eller paa anden Maade gjorde uigjennemtrængelige; nye Binger gjøres ei over  $1\frac{1}{2}$  Meter dybe under Jorden. For at forebygge Stank skal der anbringes Luftpiber, som gaar op over Bygningens Tag.

§ 12. Hvor det ei findes hensigtsmæssigt, at Vandhusene indrettes med Binger, skal under hvert Sæde være anbragt flytbare, fuldkommen tætte Tønder eller Kasser, der staar paa et tæt Gulv paa saadan Maade, at de let kan renses. Disse maa være forsynede med Hant og ikke rumme mere end  $\frac{1}{3}$  m<sup>3</sup>.

§ 13. Gjødselflinger og Vandhuses Kasser og Tønder skal tømmes saa ofte, at Beholderne ikke overfyldes, eller oftere, om Sundhedskommissionen finder det fornødent. Desinfektion foretages saa ofte, at Stank undgaaes, eller hyppigere efter Paabud af Sundhedskommissionen under ekstraordinære Forhold. Tømningen maa kun foregaa i lukkede Kasser og er fra 15de Mai til 15de September kun tilladt fra Kl. 11 Aften til Kl. 6 Morgen.

§ 14. Sundhedskommissionen kan paalægge Giere af Bygninger, hvori en større Mængde Mennesker bor eller jævnlig samles, at anbringe Urinsteder.

§ 15. Alle Urinsteder skal være saaledes indrettede, at Urinen har Afløb til Kloak eller Gjødselfbeholder, og til enhver Tid holdes rene og fri for Stank.

§ 16. Stald, Fjøs, Grijskhus og lignende skal være lyse og luftige og saaledes beliggende og indrettede, at Stank ikke udbreder sig fra dem til beboede Rum, Opbevarings- eller Tilberedningssteder for Næringsmidler, Nabohuse eller offentlig Plads. De maa i intet Tilfælde anlægges nærmere Baaningshuse, Vandpost eller Brønd end 3,5 Meter og aldrig anbringes under Baaningshus eller i Kjældere, ligesom de ikke maa anlægges, hvor Gaardsrummet er under 21 □ Meter i Størrelse. Der skal være sørget for, at Dyrenes Urin og Exkrementer ikke trænger ned i Grunden, idet der for dem skal være Afhæld og Udfast til Binger eller andre Beholdere med vandtætte Bægge og Bund og tætsluttende Overdække eller Døre. Disse Binger eller Beholdere skal være

uden Afløb og saaledes indrettede, at de let kan tømmes og renses. 15 April.  
 Fuldstændig Tømning og Rensning skal foregaa saa ofte, at de ikke oversylbes, eller oftere, om Sundhedskommissionen finder det nødvendigt.

§ 17. Sundhedskommissionen kan forbyde Svinehold, Ko- og Hestehold der, hvor den finder Lokaliteterne stridende mod almindelige Sundhedsregler saavel for Dyrenes Vedkommende som for de Nærboendes.

§ 18. Gjødsel og andre Stoffe, der udbreder Stank, eller hvis Uddunstninger kan medføre Fare for Sundheden, maa ikke findes henliggende eller ophobede paa saadanne Steder og paa saadan Maade, at de kan frembringe sanitære Misligheder.

§ 19. Feieaffald eller anden Urenlighed maa ikke henligge længere Tid paa Vedkommendes egen Tomt.

§ 20. Brønde og andre Beholdere eller Opsamlingssteder for Vand, der benyttes til Drillevand, skal være saavidt muligt tætte samt overbyggede og indrettede saaledes, at Jordsmønnen i deres nærmeste Omgivelse har Held fra Brønden.

§ 21. Naar der ved Huse, Beboelsesleiligheder eller enkelte Rum findes Misligheder, som medfører Fare for Beboernes Helbred, skal de af Sundhedskommissionen paabudte Bestemmelser, sigtende til disse Misligheders Fjernelse, ufortøvet iværksættes af Eieren. Om det findes nødvendigt, kan Huset, Leiligheden eller det enkelte Rum forlanges ryddet uden Godtgjørelse til Eieren, indtil de paabudte Foranstaltninger er iværksatte. Ligeledes kan Udflytning af hele Huse eller enkelte Leiligheder paabydes, hvor farlige Epidemier udbryder.

§ 22. Ved Arbejderboliger, Leiegaarde, Logihuse samt Bondestuer er Sundhedskommissionen berettiget til at paabyde Indstrækning i Beboernes Antal saavel som andre Forføjninger, der i sanitet Henseende maatte anses fornødne.

§ 23. Befindes det, at Lokaler, — der er bestemte til for flere eller længere Tid af Døgnet at optage et større Antal Mennesker, f. Ex. Kirker, Bedehuse, Asylbygninger, Skoler, Arbejdsrum, Forsamlingssteder, Beværtningssteder, Rets- og Auktionslokaler, Theatre, Dandseluse, Sygehuse, Fabriker og deslige, — med Hensyn til Rumforhold, Ventilation, Opvarmning og Belysning ikke er forsvarlig indrettede, kan Sundhedskommissionen paabyde Indstrækning i Antallet af de Personer, som tilstedes Adgang, eller andre hensigtsmæssige Foranstaltninger, eller i fornødent Fald ganske forbyde Lokalets Afbenyttelse i saadant Diemed.

§ 24. Private Skoler skal være underlagte Sundhedskommissionens Tilsyn og maa intet saadant Skolelokale tages i Brug, før det er godkendt af Sundhedskommissionen.

§ 25. Sundhedskommissionen kan til Forebyggelse af skadelige Næringsmidlers Salg naar som helst anstille eller lade anstille

15 April. Undersøgelse, dels af de paa Torve, i Udsalgs- og Beværtningssteder salgbare Næringsmidler, dels af de paagjældende Handelendes eller Næringsdribendes Oplagssteder og er i dette Viemed berettiget til at fordre udleveret de nødvendige Prøver. Forefindes skadelige Næringsmidler, skal de efter Beslutning af Sundhedskommissionen tilintetgøres, bortkaffes eller paa anden Maade gøres usfadelige paa Vedkommendes Bekostning.

§ 26. Optraeder smitsom Sygdom i nogens Husstand, der driver Handel med Fødemidler, og Udsalgsstedet er i samme Hus som den Syge, kan Sundhedskommissionen forbyde Handelsvirksomheden, indtil den Syge er fjernet eller paa fuldt betryggende Maade er isoleret i Hjemmet og Rummene desinficerede.

Under samme Forhold kan ogsaa Haandværksdrift, særlig saadan, hvorved Beklædningsgjenstande forarbejdes, midlertidig forbydes, indtil Desinfektion er foretagen.

Ligeledes kan Sundhedskommissionen, naar Smitteoverførelse derved kan befrygtes, forbyde, at Personer med kroniske Sygdomme har umiddelbar Besatning med Udsalg af Næringsmidler og Brugs-gjenstande, dog med den Indskrænkning, som maatte følge af specielle Lovbestemmelser angaaende enkelte saadanne Sygdomme.

Optraeder der paa en Gaard, hvorfra der leveres Mælk til Byen, smitsom Sygdom, kan Sundhedskommissionen midlertidig forbyde Butiksalg af Mælken uden i kogt Tilstand.

§ 27. Enhver praktiserende Læge skal inden den 4de i hver Maaned til Sundhedskommissionen afgive en Opgave over de af ham i den forløbne Maaned iagttagne Tilfælde af epidemiske og smitsomme Sygdomme efter et af Sundhedskommissionen affattet Schema. Ved Beslutning af Sundhedskommissionen kan det derhos paalægges de praktiserende Læger at indsende daglige Opgaver over de af dem iagttagne Tilfælde af enkelte Sygdomme, hvis Udbredning det maa antages af særegen Vigtighed at kontrollere. Tilfælde af Kolera, Kopper, exanthematisk Typhus, Nervefeber, Blodgang, Difteri og Skarlagenteber, ligesom de første Tilfælde af enhver indført smitsom Sygdom skal af den tilfaldte Læge strax anmeldes for Sundhedskommissionen med Angivelse af den Syges Alder, Alder og Bopæl.

§ 28. Om ethvert paa Byens Grund eller paa Fartøier i Byens Havn indtraffende Dødsfald maa, forinden Begravelse foregaar, tilveiebringes en efter et bestemt Schema af en examineret Læge udfærdiget Dødsanmeldelse, som bliver at aflevere til Sognepræsten eller Menighedsforstanderen og af denne at tilstille Sundhedskommissionen. Hvis den Afdøde ikke har benyttet examineret Læge, bliver Liget at lyne og Anmeldelse at udfærdige af Sundhedskommissionens Ordfører.

§ 29. Handel med og Tilberedning af Madvarer til Salg

maa kun foregaa i tilstrækkelig lys, luftige, rummelige og rene 15 April.  
holdte Rum, der ikke benyttes til Soverum.

§ 30. Der skal i ethvert Bageri være indlagt Vandlekning.

De i Bagerier og Konditorier beskæftigede Personer skal under sit Arbejde være iført et helt og rent Antræk (Forklæde med Brystsmåt) af hvidt Lærred.

Tobaksrøgning og Brug af Straatobak under Arbejdet er forbudt.

Inden Byen skal al Ombæring og Tilbringelse af Brød og Bagværk ske i rene tildækkede Kurve eller i Træk- og Kjørevogne, der er forsynede med Overbygning eller tæt Presenning.

§ 31. For Slagterier og Pølsemagerier skal følgende Regler være gjældende:

- a) Der skal i de her omhandlede Lokaler være vandtæt cementeret Gulv med Afløb til Kloak, og maa dette altid holdes omhyggelig rent, hvad ogsaa gjælder med Hensyn til deres Vægge og Tag, der maa være saaledes indrettede, at omhyggelig Renlighed virkelig kan iagttages. Vigesaa maa streng Renlighed overholdes med i nævnte Lokaler staaende Maskiner m. v. og Slagteredskaber. Ethvert saavel Slagteri som Pølse-mageri skal være forsynet med Vandlekning.
- b) Ringerne skal tømmees saa hyppig, at enhver Stank forhindres, og i Sommermaanederne mindst 1 Gang om Ugen, samt desinficeres, naar det af Sundhedskommissionen forlanges.
- c) For de i Slagterier, Pølsemagerier og Kjødbudsalg beskæftigede Personer gjælder de samme Regler, som i § 30, 2det og 3die Led bestemt, dog saaledes, at de ogsaa skal være forsynede med Forærmer.

§ 32. Kjøbvarer skal under Transport være godt beskyttede mod Støv og anden Forurensning ved at indhylles i rent Dække.

Inden Byen skal ligeledes al Ombæring og Tilbringelse af Kjøbvarer foregaa i rene, tildækkede Trug eller Kurve o. s. v. eller i Træk- og Kjørevogne, der enten er forsynede med Overbygning eller tæt Presenning, eller i hvilke Kjøbvarerne er omviklede med rent Lærred.

§ 33. Sundhedskommissionen kan paa samme Maade som i § 25 bestemme, kontrollere og efter Omstændighederne forbyde Salget af andre Gjenstande, hvis Benyttelse kan blive skadelig for Sundheden derved, at de indeholder giftige Bestandele, f. Ex. Ta-peter, Vegetoi, Beflædningsstoffer, Vortebrikker og deslige.

§ 34. Ved Sygdomstilfælde, der indtræffer blandt Reisende i Hoteller, Logishuse, Vondestuer eller lignende, skal vedkommende Vært søge at skaffe sig fornøden Underretning om, hvorvidt Tilfældet er af smitsom og farlig Art, og i saa Fald uopholdelig herom underrette Sundhedskommissionen.

15 April.

§ 35. For ethvert Fartoi der ankommer paa Havnen med nogen Syg ombord, som kan antages at lide af akut smitsom Sygdom, skal strax ved dets Ankomst Kapteinen gjøre Anmeldelse til Havnefogden om Sygdommen, saavidt muligt med Angivelse af dens Art.

§ 36. Undlader nogen at træffe Foranstaltning, som ifølge nærværende Forskrifter eller iøvrigt ifølge Sundhedskommissionens lovmædheligt givne Beslutninger paaligger ham, kan Kommissionen lade udføre saavel denne Foranstaltning, som hvad der ellers fornødiges for at hindre, at Forsømmelsen afstedkommer Stade. Omkostningerne herved og ved Forsøininger, som træffes for at forhindre forberedte eller standse endnu ikke fuldførte Handlinger, som strider mod nærværende Forskrifter eller Sundhedskommissionens lovmædheligt givne Beslutninger, eller for at bortrydde Ulemper, der er frembragte ved Brud paa ommeldte Forskrifter eller Beslutninger, bliver at udrede af den Skyldige.

§ 37. Sundhedskommissionen har at paase disse Vedtægter overholdte og Overtrædelse deraf efter Omstændighederne anmeldte.

§ 38. Ovenstaaende Forskrifter vedkommende Sundhedsvæsenet træder i Kraft 3 — tre — Maaneder, efterat de har erholdt kongelig Stadsfæstelse, fra hvilken Tid de ved kongelig Resolution af  $\frac{4}{9}$  61,  $\frac{11}{4}$  63 og  $\frac{20}{7}$  95 approberede Vedtægter ophæves.

15 April.

## Kongelig Resolution

af 15de April.

I Medhold af Lov om Indskrænkninger i Brug af Jld i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893, jfr. Lov af 27de Juli 1896, meddeles Approbation paa de af Øvre Rendalens Herredsstyrelse under 24de Februar 1902 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Øvre Rendalens Herred, dog saaledes, at § 1 gives følgende Tillæg:

„7. Drevsjo Kreds indbefattende Øvre Rendalens Fjelddistrikt“ og som følge deraf Tallet 6 i §'ens 1ste Punktum forandres til 7, at Ordet „indbefattet“ i samme §'s 3, 4 og 6 forandres til „indbefattende“, at „Til disse Mandstaber“ i § 4, 3die Punktum, ombyttes med „Til de i denne § omhandlede Mandstaber“, at Ordet „har“ i § 8 ombyttes med „opfordres til“, og at sidste Punktum af § 2, Ordene „naar saa findes paakrævet“, i § 5, „og med samme Rettigheder“ i § 16 og § 8 i de i § 18 opregnede §'er udgaar, hvorhos § 19 skal lyde: „Disse Regler træder i Kraft den 15de Mai 1903.“

De approberede Regler er efter dette saalydende:

15 April.

## Regler for Forebyggelse og Slukning af Skogbrand for øvre Rendalens Herred.

§ 1. Med Hensyn til Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inddeles Herredet i følgende 7 Kredse:

1. Hænestad og Grötting Kreds fra Stor-Elvedalens Grænse til Lille-Elvedalen og i Øst til midterste Langline paa Kjolen.
2. Vesta-grændens Kreds fra Ytre Rendalens Grænse langs Rena til Kværnbækken og mod Vest til Hænestad og Grötting Kreds.
3. Østa- og Haugsetgrændens Kreds indbefattende Østa- og Haugsetgrændens Skoge undtagen i Solendalen.
4. Solendalen Kreds indbefattende al Skog dertilhørende Øvre Rendalens Herred.
5. Ellevalds Kreds fra Kværnbækken til Tyldalens Grænse og mellem Hænestad og Grötting Kreds og Janaasfjeldet med Janaas Skog.
6. Undset og Finstad Kreds indbefattende Undset og Finstad Skoge samt Spekedalen.
7. Drevsjø Kreds indbefattende Øvre Rendalens Fjelddistrikt.

§ 2. For det hele Herred udvælger Herredsstyret en Brandchef med Suppleant og for hver Kreds en Kredsforsender med Suppleant. Samtlige Funktionærer har et fungere i et Tidsrum af 3 — tre — Aar. I Tilfælde Afgang ved Dødsfald eller af anden Aarsag, afholdes nyt Valg paa Funktionær i den afgangnes Sted for den tilbageværende Del af Funktionstiden. Naar nogen har fungeret i 3 — tre — Aar, kan vedt. undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid.

§ 3. Brandchefen har Overledelsen over Kredsforsenderne og har i Skogbrandstilfælde at indfinde sig paa Aastedet, forestaa Slukningsarbeidet og træffe Bestemmelse om Indkaldelse af fornodent Mandskab samt i det Hele at føre Indseende med nærværende Reglers Overholdelse.

Det paaligger Kredsforsenderne at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 ang. Brug af Jld i Skog og Mark m. v. overholdes, og at Overtrædelser anmeldes. Saa snart han erfarer eller har Grund til at antage, at Skogbrand er opstaaet paa nogen til hans Kreds hørende Eiendom, da har han pligt at underrette Brandchefen derom, og at indkalde sin Kreds's Mandskab til Brandstedet og der lede Slukningsarbeidet, indtil Brandchefen maatte indfinde sig, og samtidig efter Omstændighederne varsele en eller flere af de nærmestboende Kredsforsendere om snarest muligt at indfinde sig paa Brandstedet med sine Mandskaber. Tiltrænges mere Mandskab, har Kredsforsenderen

15 April. standeren eller Brandchefen, naar denne har indfundet sig, hurtigt ved udsendt Budstikke eller paa anden henfigtsmæssig Maade, at indfalde de øvrige Kredsforstandere med sine Mandstaber. Erfarer en Kredsforstander, at Skogbrand er opstaaet i nogen af de andre Kredse inden Herredet, har han derom snarest mulig at varsele vedkommende Kredsforstander, som derefter har at iagttage det fornødne overensstemmende med foranstaaende.

§ 4. Enhver Gier af matrikuleret Eiendom inden Herredet har i Skogbrandstilfælde uopholdelig efter Brandchefens eller Kredsforstanderens Tilfigelse at skaffe et Antal Mandstaber i Forhold til sin Matrikultskylb, saaledes at den, som inden Herredet har en samlet Skylb:

fra og med 25 Ore til 5 Mark, skaffer 1 Mand,

fra og med 5 Mark til 10 Mark, skaffer 2 Mand,

fra og med 10 Mark til 15 Mark, skaffer 3 Mand,

fra og med 15 Mark til 20 Mark, skaffer 4 Mand,

fra og med 20 Mark til 30 Mark, skaffer 5 Mand o. s. v.

i samme Forhold opover; dog skal enhver Gier af matrikuleret Jord uden Skog og uden Brugsret i Skog være fritagen, naar Skylden er under 1 — en — Mark.

Hvis ikke Vedkommende kan skaffe det bestemte Antal Mandstaber i rette Tid, kan Brandchefen eller Kredsforstanderen leie disse paa Vedkommendes Regning. Til de i denne § omhandlede Mandstaber har vedkommende Gier at yde Koft og Betaling for et Tidsrum af 3 — tre — Døgn. Benyttes de længere, betales de paa samme Maade som andre Mandstaber overensstemmende med § 11. Herredsstyret har at bestemme, til hvilke af de efter § 1 inddelte Kredse enhver af foromhandlede Eiendomsbefidderes Mandskab bliver at henregne, saaledes at en efter Stedsforholdene, Bebyggelse og andre Hensyn, som her bør komme i Betragtning, henfigtsmæssig Fordeling finder Sted.

Udenbygdsboende Gier har til vedkommende Kredsforstander at opgive et for denne bekvemt beliggende Sted inden Herredet, hvor Tilfigelse af Vedkommendes pligtige Mandstaber kan finde Sted, lige som Kredsforstanderen ogsaa altid skal være berettiget til at leie det pligtige Mandskab paa vedkommende Udenbygdsboendes Regning.

§ 5. Foruden de i § 4 omhandlede Mandstaber er enhver inden Herredet bosat voksen Mand, som er arbejdsdygtig og stiftet til at deltage i Slutningsarbejdet, og som ikke har lovligt Forfald, paa Brandchefens eller Kredsforstanderens Tilfigelse, forpligtet til hurtigt muligt at indfinde sig paa Brandstedet, medhavende saavidt muligt forhaandenbærende Redskab, saasom: Øxe, Spade og Hæke, og der udføre hvad Brandchefen eller Kredsforstanderen paalægger ham, mod saadan Godtgjørelse som omhandlet i § 11.

§ 6. Det opbudte Slukningsmandskab skal ikke ophøre med 15 April. Slukningsarbeidet eller forlade Brandstedet førend Brandchefen eller vedkommende Kredsforstander dertil giver Tilladelse eller Ordre. Antager man, at Ilden er slukket, har Brandchefen eller Kredsforstanderen at udvælge nogle Mænd, som efter Tur har at holde Vagt, indtil man er fuldstændig sikker for Ildens videre Opblusning. Saavidt mulig har Brandchefen eller Kredsforstanderen paa Stedet at indhente Oplysninger om, hvordan Ilden er opstaaet, og derom snarest mulig at indgive Indberetning til Herredsstyret.

§ 7. Brandchefen eller vedkommende Kredsforstander kan uden Hensyn til Indsigelse fra Cierens Side, for at begrænse eller stanse Ilden, sælde tilstødende Skog, nedrive Gjerder, grave Diger, optænde Mobils og forøvrigt iagttage de til Ildens Slukning nødvendige Forholdsregler. Forinden der skrives til nogen større Foranstaltning af foranstaaende Art, bør, forsaavidt Tid og Omstændigheder maatte tillade det, to Kredsforstandere raadspørges.

§ 8. Enhver inden Herredet, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, opfordres til derom snarest at underrette Brandchefen eller en Kredsforstander.

§ 9. Herredsstyret kan bestemme, at der paa Steder inden Herredet, hvor der er særlig Fare for Skogbrand, eller fra hvilke en større Del af Skogterrainet kan overflues, skal holdes Vagt i et Tidsrum, da Skogbrand kan befrygtes.

Udbryder der Ild paa noget Sted, eller opdager Vagten mistænkelig Røg, har den hurtigt at underrette Brandchefen eller en Kredsforstander derom og at begive sig til Brandstedet, om den tror at kunne slukke eller begrænse Ilden. Om Anlæg af Telefonledninger til Udsigtspunkter findes paatrævet, kan Herredsstyret fatte Bestemmelse om, at saa sker.

§ 10. I Tiden fra 15de Mai til 15de September maa Kredsforstanderne og deres Suppleanter ikke samtidig foretage Rejser udenfor Herredet uden at have sørget for duelige Stedfortrædere, som for Tilfældet antages af Brandchefen. Agter Brandchefen i nævnte Tid at rejse udenfor Herredet, har han derom at underrette Herredsstyrets Ordfører, som dertil kan give Tilladelse.

§ 11. Brandchefen og Kredsforstanderne tilstaaes en Godtgørelse af Kr. 5.00 — fem Kroner — pr. Døgn, de i Stillings Medfør opholder sig i Marken. Benyttes Hest under Slukningsarbeidet, beregnes for denne Kr. 3.00 — tre Kroner — pr. Dag. Derhos kan Brandchefen tilstaaes af Herredsstyret en aarlig Løn eller Godtgørelse for sit Arbejde samt tillige Erstatning for Skyds og andre nødvendige Udgifter. Godtgørelsen for den i § 9 omhandlede Vagt bestemmes af Herredsstyret.

15 April.

De Mandstaber, som ikke pligtes af vedkommende Eiendomsbesiddere overensstemmende med § 4 uden særskilt Godtgjørelse, betales med Kr. 3.00 — tre Kroner — pr. Døgn.

§ 12. Viser Brandchefen, nogen Kredsforstander eller noget Mandstab sig særdeles duelig eller pligtopfyldende ved Slukning af Skogbrand, kan Herredsstyret tildele Vedkommende en passende Gratifikation.

§ 13. Finder Herredsstyret, at Brandchefen eller nogen Kredsforstander viser sig skjodesløs eller uduelig i Udførelsen af sit Hverv, kan det affædige Vedkommende og vælge en ny i hans Sted.

§ 14. Umiddelbart efter hver Skogbrand har Kredsforstanderne gennem Brandchefen at tilstille Herredsstyret Indberetning om, hvorvidt deres respektive Mandstabsmedlemmer har skaffet det bestemte Antal Mandstaber overensstemmende med § 4 i rette Tid og forøvrigt oplyse, om nogen har gjort sig skyldig i Forsømmelser af Pligter, paalagte efter nærværende Regler. Indberetningen bør tillige indeholde Oplysninger om Ildens Udbredelse, Skadens Størrelse og øvrige Omstændigheder, som antages at være af Interesse.

§ 15. Kredsforstanderne har gennem Brandchefen at indsende Regnskab over de ifølge foranstaaende Regler paaløbne Udgifter overensstemmende med nærmere Instrux, som meddeles af Herredsstyret.

§ 16. Samtlige Udgifter, som overensstemmende med foranstaaende Regler maatte paaløbe til Foranstaltninger til Forebyggelse og Slukning af Skogbrand, forskydes eller betales af Herredskassen og udlignes paa Herredets Matrikulsfyld, dog saaledes, at herfra kan undtages Jord- og Søterbrug eller en saa stor Del af Matrikulsfylden som Jordeiendomme og Søterbrug repræsenterer efter et af Herredsstyret afgivet Skjon for hver Eiendom, hvor Jord og Skog er matrikuleret sammen.

Herredsstyret kan bestemme, at der ved Udligningen paa den Maade, som anført, oprettes særskilt Fond til Bestridelse af eventuelle Udgifter, som i Genhold til Lov eller approberede Regler medgaar til Forebyggelse eller Slukning af Skogbrand inden Herredet.

Denne Udligning foregaar paa samme Maade som de øvrige kommunale Udligninger paa Matrikulsfylden.

§ 17. Findes der inden Herredet Statseiendom, som er særskilt skyldsat, bør denne bidrage sin Andel i foromhandlede Udgifter efter Matrikulsfylden. Hvis vedkommende Statseiendom ikke er særskilt skyldsat, bidrager denne sin Andel efter det Forhold, som bestemmes af Herredsstyret med vedkommende Regjeringsdepartements Approbation.

§ 18. I Genhold til Lov af 14de Juli 1893 § 6 straffes 15 April.  
Overtrædelser af de i foranstaaende §§ 3, 4, 5, 6, 9 og 10 paa-  
budte Bestemmelser og Regler med Bøder, forsaavidt Vedkommende  
ikke bliver at straffe efter noget for Tilfældet anvendeligt strengere  
Straffebud.

§ 19. Disse Regler træder i Kraft den 15de Mai 1903.

## Kongelig Resolution

15 April.

af 15de April.

Der meddeles Stadfæstelse paa den af Aadalens Herreds-  
styre under 18de Februar 1903 fattede Beslutning om Foran-  
dring i de ved Høieste Resolution af 4de Juli 1901 approberede  
Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skog-  
brand i Aadalens Herred, Buseruds Amt, hvorefter Reglernes  
§ 11 skal lyde saaledes:

„Bagtstationer, hvorfra en større Del af Skogterrainet kan  
overflues, samt tillige fornødent Bagthold i den tørre Tid af Aaret  
bestemmes paa følgende Steder:

Paa Tandfjeld Næst.

„ Elsrudfollen Viken.

„ Fjøsvisfjeldet i Viken eller Kongsgaardsfollen i Gval  
Sogn.

Paa disse Steder bliver at opføre Bagtstuer.

Ligesaa bliver Telefoner at anlægge til Tandfjeld og Fjøs-  
visfjeldet eller Kongsgaardsfollen. Det fornødne Bagthold bliver  
at besørge udført af Kredsforsanden i den Kreds, hvor Bagt-  
stationen er beliggende. Denne har at give Bagten den fornødne  
Instrux.

Udbryder der Ild paa noget Sted, eller opdager Bagten  
mistænkelig Røg, har han hurtigtst mulig at underrette nærmest-  
boende Kredsforsander derom og at begive sig til Brandstedet, om  
han tror at kunne slukke eller begrænse Ilden.“

## Kongelig Resolution

15 April.

af 15de April.

De af Skjørn Herredsstyre under 21de Juli 1902 ved-  
tagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af  
Skogbrand stadfæstes i Medhold af Lov om Indskrænkninger i

15 April. Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893, jfr. Lov af 25de Juli 1896, dog saaledes, at sidste Sætning i § 2 skal lyde: „Disse er pligtige til at fungere i 3 Aar, hvorefter de kan undslaa sig for Gjenvalg i lige saa lang Tid,“ at i § 3, første Punktum, Ordene „paa hensigtsmæssig Maade og ved Hjælp af Telefon“ udgaar og i andet Punktum Ordet „underrette“ ombyttes med „anmode“, at sidste Sætning i § 4 skal lyde „opfordres til derom snarest muligt at underrette vedkommende Brandmester“, at i § 5 Ordene „er pligtig til, saasnart han er vidende om, at Brand er opstaaet i sin Nøde“ forandres til „er pligtig efter Tilfigelse“, at i § 7 Ordet „Lederne“ forandres til „Lederen“, at § 9 skal lyde „Umiddelbart efter hver Skogbrand har vedkommende Brandmester at afgive til Herredsstyret Indberetning indeholdende Oplysning om Ildens Opkomst og Udbredelse, Skadens Størrelse, om nogen har tilfidesat de Pligter, nærværende Regler paalægger, og om i det Hele taget alt, som kan være af Interesse til Sagens Belysning.

Amtmanden tilstilles en Gjenpart af Indberetningen“ og at § 11 skal lyde saaledes „De Udgifter, som foranlediges ved Iværksættelsen af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slukning af Skogbrand, forskydes af Herredskassen.“

De stadfæstede Regler er efter dette saalydende:

#### Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Skjørn Herred.

§ 1. Herredet inddeles i 5 Brandroder:

1. Eide og Sotvik Nøde: Fra Ørlandets og Bjugs Grænser til Ørnklaaven, derfra i lige Linje til nordre Ende af Gjolgaavatnet til Nassfordsmøket.
2. Børghjæts Nøde: Østenfor mod Nordelven og Austdalen.
3. Raaks Nøde: Mellem Nordelven efter Øvatnet og Haugsdalselven og Øselven med den østenfor liggende Skog.
4. Mælans Nøde: I Vest efter Sagelvens Vasdrag til Storaaevatnet.
5. Selvæs og Jevaag Nøde: Den vestenfor liggende Skog, som tilhører Herredet.

§ 2. For hver Brandrode vælger Herredsstyret en Brandmester med Suppleant. Disse er pligtige til at fungere i 3 Aar, hvorefter de kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark ikke overtrædes, og har han, saasnart han bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt, hurtigst mulig at indkalde det fornødne Mandskab og uophødelig begive sig til Brandstedet for der at lede Slukningsarbeidet. Ansees det nødvendigt, har han tillige at anmode en eller flere af de andre

Brandmestre om at fremmøde med Mandskab. Er flere Brandmestre tilstede, fører den Brandmester, i hvis Rode Branden er opstaaet, Overledelsen.

Overtrædelse af forannævnte Lov har Brandmesteren at anmelde for Raatalemyndigheden.

§ 4. Enhver af Herredets Indvaanere, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, opfordres til derom snarest mulig at underrette vedkommende Brandmester.

§ 5. Enhver inden Herredet bosat Mand, der er stiftet til at deltage i Slukningsarbeidet, og ikke har gyldigt Forsald, er pligtig til efter Tilsigelse at indfinde sig paa Brandstedet medhavende de fornødne Redskaber, saasom: Oxe, Spade, Bøtte o. s. v. og der udføre, hvad Brandmesteren eller den, han dertil bemyndiger, paalægger ham.

Slukningsarbeidet bliver at anse som en Hjælp, der i Almindelighed ydes gratis.

§ 6. Mandskab, som er fremmodt eller opbudt til Slukning af Skogbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slukningsarbeidet uden Brandmesterens Tilladelse. Antages Ilden slukket, udvælger Brandmesteren nogle, som efter Tur skal holdes Vagt. Disse erholder en passende Godtgjørelse efter Herredsstyrets Bestemmelse. Vagten maa ikke forlade Brandstedet, før Brandmesteren giver Tilladelse dertil.

Brandmestrene erholder ogsaa en passende Godtgjørelse for den Tid, som de over et Døgn tilbringer ved Brandstedet.

Brandmesteren har saavidt mulig at indhente Oplysninger om Aarsagen til Ildens Opkomst, for Slukningsmandskabet forlader Brandstedet.

§ 7. Til Stansning eller Begrænsning af Skogbrand kan Lederen af Slukningsarbeidet uden Hensyn til Eierens mulige Indsigelse lade fælde tilstødende Skog, grave Grøfter, nedrive Gjerder, tænde Mobils og i det Hele iverksætte de til Ildens Slukning nødvendige Foranstaltninger; dog bør han, før der strides til større Foranstaltninger af nævnte Art, om dertil er Anledning, raadføre sig med andre Brandmestre eller Medlemmer af Herredsstyret, som maatte være tilstede.

§ 8. I Tiden fra 1ste Juni til 1ste September maa Brandmesteren og hans Suppleant ikke samtidig være fraværende fra Herredet, medmindre de har stillet en Stedfortræder, som godkjendes af Ordføreren.

§ 9. Umiddelbart efter hver Skogbrand har vedkommende Brandmester at afgive til Herredsstyret en Indberetning, indeholdende Oplysning om Ildens Opkomst og Udbredelse, Skadens Størrelse, om nogen har tilfidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, og om i det Hele taget alt, som kan være af

15 April. Interesse til Sagens Belysning. Amtmanden tilstilles en Gjenpart af Indberetningen.

§ 10. Overtrædelse af nærværende Regler straffes efter Lov af 14de Juli 1893 med Bøder, forsaavidt Tilfældet ikke gaar ind under strengere Straffebestemmelser.

§ 11. De Udgifter, som foranlediges ved Overfættelsen af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slukning af Skogbrand, forstydes af Herredskassen.

§ 12. Disse Regler træder i Kraft den 1ste Juni 1903.

15 April.

## Kongelig Resolution

af 15de April.

De af Jnderøens Herredsstyre under 19de Marts 1902 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand stadfæstes med Hjemmel i Lov om Indskrænkninger i Brug af Jld i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893, jfr. Lov af 27de Juli 1896, dog saaledes, at § 2 skal lyde: „For hver Rode vælger Herredsstyret en Brandrodemeister og en Suppleant. De er pligtige til at fungere i 3 Aar, hvorefter de kan undslaa sig for Gjenvalg i lige saa lang Tid“ og at i § 4 Ordene „efter Budsendelse“ forandres til „efter Tilfælgelse“.

De stadfæstede Regler er efter dette saalydende:

Regler for Slukning af Skogbrand i Jnderøen.

§ 1. Herredet inddeles i følgende 5 Roder.

1. Røiens Rode, bestaaende af Solberg Sogn,
2. Guldsherdingens Rode, bestaaende af de nuværende Strømmens og Sakshaug Fattigfreds,
3. Udøens Rode, bestaaende af Udøens Fattigfreds,
4. Nordøens Rode, af Nordøens Fattigfreds,
5. Huftad Rode, af Huftad Sogn.

§ 2. For hver Rode vælger Herredsstyret en Brandrodemeister og en Suppleant. De er pligtige til at fungere i 3 Aar, hvorefter de kan undslaa sig i ligesaa lang Tid.

§ 3. Det paaligger Brandrodemeistrene at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 om Indskrænkning i Brug af Jld i Skog og Mark ikke overtrædes, og har han, saasnart han bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt, paa hensigtsmæssigste Maade, hurtigt muligt at indkalde det fornødne Mandskab og uophødelig begive sig til Brandstedet for at lede Slukningsarbeidet.

Ansæes det nødvendigt, har han tillige at underrette en eller 15 April flere af de andre Brandrodemestre med Anmodning om Indkaldelse af Mandskab i deres respektive Roder.

Naar flere Brandrodemestre ere tilstede, fører den inden hvis Rode Branden er opstaaet, Overledelsen af Slukningsarbeidet.

§ 4. Enhver inden Herredet bosat voksen arbejdsfør Mand, der er skiftet til at deltage i Slukningsarbeidet og ikke har gyldigt Forsald, er pligtig til efter Tilføjelse fra Brandrodemesteren eller dennes Suppleant at indfinde sig paa Brandstedet, medhavende de forhaandenbærende Redskaber, saasom Økse, Spade, Bøtte etc.; tillige medtages Proviant for 2 Døgn.

Hvis Brandrodemestrens Arbejde varer over 2 Døgn, kan han tilstaaes en passende Godtgjørelse af Herredskassen.

§ 5. Mandskab, som er samlet til Slukning af Skogbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller standse med Arbeidet førend Branden er slukket. Blicher den for langvarig for 1 Sæt, maa Brandrodemesteren sørge for Afløsning. Efter Slukningen holdes Vagt, indtil al Fare for Ildens Gjenopblussen er over.

Brandrodemesteren udvælger nogle Mænd, der efter Tur skal holde Vagt, saalænge det findes nødvendigt. Forinden Mandskabet forlader Brandstedet, bør Lederen af Slukningsarbeidet søge indhentet, saavidt muligt, nøjagtig Oplysning om hvorledes Ilden er opkommet.

§ 6. Til Standzning eller Begrændzning af Skogbrand, kan Brandrodemesteren uden Hensyn til Indføjelse fra Eierens Side, efter Omstændighederne lade sælde tilstødende Skog, grave Grøfter, nedrive Gjerder, optænde Mobild og forøvrigt iværksætte de til Ildens Slukning fornødne Foranstaltninger, dog bør han forinden der skrives til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tid og Omstændigheder tillader det, raadføre sig med de andre Brandrodemestre eller Medlemmer af Herredsstyret, som maatte være tilstede.

§ 7. I Tiden mellem 1ste Juli og 1ste September maa Brandrodemestre og deres Suppleanter ikke være fraværende fra Roden, medmindre de har stillet en af Herredets Formandskab godkjendt Stedfortræder.

§ 8. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandrodemester til Herredsstyret at afgive Indberetning, indeholdende Oplysning om Ildens Opkomst, Udbredelse, Stadens Størrelse, om nogen har tilfjedat de Pligter, som nærværende Regler paabyder, og idethale alt, som kan antages at have Interesse til Sagens Belysning. Amtmanden tilstilles en Gjenpart af Beretningen.

§ 9. De Udgifter, som foranlediges ved Iværksættelsen af disse Regler til Forebyggelse eller Slukning af Skogbrand, udredes af Herredskassen.

- 15 April. § 10. Overtrædelse af disse Regler straffes overensstemmende med Lov af 14de Juli 1893 med Bøder, forsaavidt Tilfældet ikke indgaar under nogen strengere Straffebestemmelse. Nærværende Regler træder ikraft 1ste Juni 1903.

15 April

## Kongelig Resolution

af 15de April.

De af Overhallen Herredsstyre i Møde den 12te April 1902 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand approberes i Genhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Tillægslov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog saaledes, at § 14 skal lyde: „Nærværende Regler træder i Kraft 1ste Juni 1903“.

De approberede Regler er efter dette saalydende:

Regler til Forebyggelse og Slukning af Skogbrand  
i Overhallen Herred.

§ 1. Herredet inddeles i følgende Brandroder:

- 1ste Rode. Ilaasnæs Skolekreds samt Gaardene Skjorland, Bjørnæs, Fuglaar, Fuglem, Roem, store og lille Skogmo, Hundsmo og Vold.  
2den „ Gaardene Melhus, Engstad og Vertnum, samt Diefletten Skolekreds.  
3die „ Gaardene i Hilbrum Skolekreds, samt Lilleambdal, Storambdal, Solum og Himo.  
4de „ Gaardene i søndre Skage Skolekreds.  
5te „ do. i nordre do. do.  
6te „ do. i vestre do. do.

§ 2. For hver Brandrode udvælger Herredstyreten en Brandmester tilligemed Suppleant. Disse er pligtige til at fungere i 3 Aar, hvorefter Vedkommende kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid. Viser de sig forsømmelige eller uduelige i sin Stilling, kan de naarfømhelst af Herredstyreten afskediges.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 angaaende Brug af Ild i Skog og Mark ikke overtrædes, og har han, saasnart han bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt, ved udsendt Budstikke eller paa anden hensigtsmæssig Maade hurtigst mulig at indkalde det fornødne Brandmandskab og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at lede Slukningsarbeidet.

Er det nødvendigt, har han tillige at underrette de øvrige Brandmestre for at faa tilkaldt Mandskab ogsaa fra de andre Brandroder.

Naar flere Brandmestre er tilstede, fører den af dem, inden 15 April. hvis Røde Branden er opstaaen, Overledelsen af Slutningsarbeidet.

§ 4. Enhver Eier af matrikuleret Eiendom inden Herredet er i Tilfælde Skogbrand pligtig til efter Brandmesterens Tilfigelse uopholdelig at skaffe følgende Mandstaber i Forhold til Matrikulsfyllden, nemlig:

For en Eiendom fra mindste Skuld til og med 3 Mark 1 Mand.  
 3 Mark ——— 6 — 2 —  
 6 — og derover 3 —

For flere skuldsatte Eiendomme, der drives som et Brug, lægges den samlede Skuld til Grund for Udskrivningen.

Disse Mænd har vedkommende Eier efter Brandmesterens nærmere Bestemmelse at forsyne med fornødne Redstaber, saasom Økse, Spade eller Hætte, samt yde dem Kost og Betaling i 2 Dage. Benyttes Mændene længere, betales de paa samme Maade som andre Mandstaber overensstemmende med § 12.

§ 5. Foruden de Mandstaber, som Eieren ifølge foregaaende § har at stille, er enhver inden Herredet bosat, voksen, arbejdsfør Mand, der kan ansees stiftet til at deltage i Slutningsarbeidet, og som ikke har gyldigt Forsald, pligtig til paa Brandmesterens Tilfigelse at indfinde sig snarest mulig paa Brandstedet medhavende forhaandenværende Redstaber, saasom Økse, Spade eller Hætte, og der udføre, hvad Brandmesteren paalægger ham. Derfor erholder han Betaling overensstemmende med § 12.

§ 6. Mandstaber, som er opbudt til Slutning af Skogbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slutningsarbeidet, forinden vedkommende Brandmester dertil giver Tilladelse. Antages Ilden slukket, udvælger Brandmesteren nogle Mænd, der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblusning er forbi.

Forinden Mandstabet forlader Brandstedet, bør Lederen af Arbeidet søge indhentet saavidt mulig nøiagtig Oplysning om hvorledes Ilden er opkommet.

§ 7. Til Standsning eller Begrænsning af Skogbrand kan Lederen af Slutningsarbeidet uden Hensyn til Indsigelse fra Eierens Side efter Omstændighederne lade fælde tilstødende Skog, grave Diger, nedrive Gjerder, optænde Mobild og forøvrigt iværksætte de til Ildens Slutning fornødne Foranstaltninger; dog bør han, forinden der strides til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tid og Omstændigheder tillader det raadslaa med andre Brandmestre eller Medlemmer af Herredstyrelsen, som maatte være tilstede.

§ 8. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om at Skogbrand er opstaaet, opfordres til snarest mulig derom at

15 April. underrette vedkommende Brandmester, samt uden særstilt Tilfigelse at møde paa Brandstedet.

§ 9. I Tiden fra 1ste Juni til Udgangen af September maa Brandmestre og Suppleanter samtidig ikke foretage Reiser udenfor Herredet, medmindre de sørger for Stedfortræder, hvilken maa godkjendes af Herredstyreliens Ordforer eller en af dens Medlemmer.

§ 10. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandmester at afgive til Herredstyreliens en Indberetning, indeholdende Oplysninger om Ildens Odkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse, hvorvidt nogen har tilfidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt hvad forøvrigt kan være af Interesse. Af Indberetningen bliver Gjenpart at tilstille vedkommende Amtmand.

§ 11. Brandmestre har at aflægge Regnskab over de ifølge nærværende Regler paaløbne Udgifter efter en dem af Herredstyreliens meddelet nærmere Instrux.

§ 12. Brandmestre tilkommer en Godtgjørelse af Kr. 2,00 pr. Dag de i Stillings Medfør maa opholde sig i Marken. Havte Udlæg med Tilfigelse af Brandmandskaber og lignende godtgøres efter Regning.

Andre Mandskaber end de, vedkommende Eiendomsbesiddere ifølge § 4 har at stille uden Godtgjørelse, tilstaaes en Betaling af Kr. 1,50 pr. Dag.

§ 13. De Udgifter som foranlediges ved Sværksættelsen af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slutning af Skogbrand bæres af Herredskassen.

§ 14. Nærværende Regler træder i Kraft 1ste Juni 1903.

5 April.

## Kongelig Resolution

af 15de April.

De af Flatanger Herredsstyre under 21de April 1902 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slutning af Skogbrand stadfæstes i Medhold af Lov om Indstrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893, jfr. Lov af 27de Juli 1896, dog saaledes, at sidste Punktum i § 2 skal lyde: „Disse fungerer i 3 Aar, hvorefter de kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid, som de har fungeret,“ at i § 6 Ordene: „Dog bør han, forinden der skrives til saa alvorlige Foranstaltninger af nævnte Art“ forandres til „Dog bør han, forinden der skrives til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art“ og sidste Sætning „paalægges snarest muligt at underrette vedkom-

mende Brandmester" forandres til „opfordres til snarest muligt at 15 April-  
underrette vedkommende Brandmester derom“,  
samt at § 11 skal lyde: „Nærværende Regler træder i Kraft  
den 15de Mai 1903.“

De stadfæstede Regler er efter dette saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i 7 Brandroder saaledes, at hver Skolekreds — undtagen Hilstad og Næssets Kredse, som sammen-  
slaaes til en — udgjør en Brandrode.

§ 2. For hver Brandrode vælger Herredsstyret en Brand-  
mester med Baramand. Disse fungerer i 3 Aar, hvorefter de kan  
undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid, som de har fungeret.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med, at  
Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 om Indskrænkning i  
Brug af Ild i Skog og Mark ikke overtrædes, og har han, saa-  
 snart han blir vidende om, at Skogbrand er udbrudt, paa hur-  
 tigste og hensigtsmæssigste Maade at indkalde det fornødne Mand-  
skab og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at lede Sluk-  
 ningsarbeidet. Er det nødvendigt, tilkalder han ogsaa Baramanden  
til sin Assistance, der i alle Tilfælde har samme Myndighed og  
Pligt som Brandmesteren, der da fører Overledelsen for Sluknings-  
arbeidet.

Naar flere Brandmestere med sine Mandstaber er samlet,  
fører den, i hvis Rode Branden er opstaaet, Overledelsen af Sluk-  
ningsarbeidet. Overtrædelse af Bestemmelserne i ovennævnte Lov  
har Brandmesteren at anmelde til Raatalemyndigheden.

§ 4. Enhver inden Herredet bosat arbejdsfør Mand, der  
ikke har gyldigt Forsald, er pligtig til efter Varsel fra Brand-  
mesteren at indfinde sig strax paa Brandstedet medhavende de for-  
nødne Redstaber, saasom Øx, Spade eller Hakske og Bøtte, samt  
Nisse for mindst et Døgn og der udføre, hvad Brandmesteren eller  
den, han dertil bemyndiger, paalægger ham.

Slukningsarbeidet blir at anse som Nødhjelp, der bør ydes  
uden Betaling, hvorimod Brandmesterens nødvendige Udlæg til  
Varsel godtgøres ham af Herredskassen.

§ 5. Mandstaber, der er opbudt til Slukning af Skogbrand,  
maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slukningsarbeidet  
uden Brandmesterens Tilladelse. Antages Ilden slukket, udvælger  
Brandmesteren endel Mænd, som efter Tur og uden Betaling skal  
holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblussen er forbi.

§ 6. Til Standsning eller Begrænsning af Skogbrand  
kan Lederen af Slukningsarbeidet uden Hensyn til Indsigelse fra  
Eierens Side efter Omstændighederne lade sælde tilstødende Skog,  
grave Grofter, nedrive Gjerder, optænde Mobild og forøvrigt iverk-  
sætte de til Ildens Slukning fornødne Foranstaltninger. Dog bør  
han, forinden der skrides til alvorligere Foranstaltninger af nævnte

15 April. Art. faavidt Tiden og Omstændighederne tillader det, raadsføre sig med vedkommende Eier, Medlemmer af Herredsstyret samt andre indsigtsfulde Folk, som maatte være tilstede. Enhver af Herredets Beboere, som blir vidende om, at Skogbrand er opstaaet, opfordres til snarest mulig at underrette vedkommende Brandmester derom.

§ 7. I Tiden fra 1ste Juni til 1ste September maa Brandmesteren og Baramanden ikke samtidig foretage Reiser udenfor Herredet, medmindre de har sørget for at stille Stedfortræder, som godkjendes af et Medlem af Herredsstyret.

§ 8. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandmester til Herredsstyret at afgive Indberetning indeholdende Oplysning om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse og hvorvidt Nogen har tilfidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt forøvrigt, hvad som kan antages at være af Interesse.

Al Indberetningen blir en Gjenpart af Ordføreren at tilstille Amtmanden.

§ 9. De Udgifter, som foranlediges ved Iverksættelsen af disse Regler til Forebyggelse og Slutning af Skogbrand, udredes af Herredskassen.

§ 10. Overtrædelse af nærværende Regler straffes overensstemmende med Lov af 14de Juli 1893 med Bøder, forsaavidt ikke Tilfældet gaar ind under nogen strengere Straffebestemmelse.

§ 11. Nærværende Regler træder i Kraft den 15de Mai 1903.

## Kongelig Resolution

af 15de April.

15 April.

De af Herredsstyret for Kvædsfjord Herred, Nordlands Amt, i Møde den 2den Mai 1902 besluttede Vedtægter ang. Værnskogens Behandling inden Herredet approberes i Genhold til Lov om Værnskogens Bevarelse og mod Skogens Udælæggelse af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre, dog saaledes, at Ordene „saavidt muligt“ i § 3 og sidste Punktum i § 5 udgaar, hvorhos i § 7 Ordet „frataget“ forandres til „undtaget“.

De approberede Vedtægter er efter dette saalydende:

§ 1. De inden Herredet værende Værneskoge bliver efter deres Beliggenhed og forfjellige Diemed at inndeile i Klasser.

a. Skog, der støder ud mod Søen eller strækker sig op mod Skoggrænsen og

b. Skog, der enten staar længer ned i Vierne eller i Dalbundene og tjener til Beskyttelse af bebygget Land, mod haardt Veir,

Stensfred, Sneffred, Elbebrnd, Sandflugt eller lign., og hvis 15 April.  
fuldstændige Borthugning vil lægge Egnen øde eller vanstef-  
liggjøre Skogens Gjenvækst.

§ 2. I de under Lit. a. nævnte Skoge maa der ikke hug-  
ges eller borttages andet end tørre, hændende Træer og Nedfald  
samt de, som ved Afhugget holder mindst 12 cm. ( $4\frac{1}{2}$  Tomme)  
i Tvermaal.

I de under Lit. b. nævnte Skoge maa der af levende Træer  
ikke hugges andet end de, der ved Afhugget holder mindst 10 cm.  
( $3\frac{7}{8}$  Tomme) i Tvermaal samt tørre, hændende Træer og Nedfald.

§ 3. Al Hugst i Løvskog bør henlægges til Høsttiden (Septbr.  
— Oktbr.). Undtagelse fra denne Regel kan dog meddeles ved  
Henvendelse til Opsynet og hvor det er Tiernes Hensigt at benytte  
Næveren og Barken af de fældede Træer.

Forøvrigt skal Næver- og Barkløbning være forbudt paa  
staaende Træer i Bærnsfog.

§ 4. Ved Hugst i Løvskog bør det iagttages, at Stubberne,  
hvis Længde ikke maa være større end 15 cm. (5.75 Tomme),  
gives en skraa, muligt jevn Hugstflade, samt at de omkring de  
huggede Træer staaende unge Skud og Træer mindst muligt beska-  
diges. Top og Kvist skal forsaavidt den ikke bortføres fra Skogen  
spredes jevnt over Hugstfladerne og bør det iagttages, at der, hvor  
Havning paa Hugstfladerne finder Sted, lægges endel Ris forsvi-  
s over de afhuggede Stubber for muligt at beskytte den opvoksende  
Skog mod Afbidning af Kreaturer.

§ 5. I Bærnsfog maa ingen Havning af Storfæ eller  
Gjeder foregaa før 1ste Juni.

§ 6. Forsaavidt det maatte vise sig hensigtsmæssigt for  
Skogens Trivsel kan Udlysning af samme finde Sted efter Over-  
enskomst med Opsynet.

§ 7. Fra disse Vedtægter er undtaget Skogmark, der skal  
benyttes til Slaatteland, Dyrkningsland, Bebyggelse, Veianlæg,  
Hugst af Trævirke til Gaardsforbrødenheder eller med særlig Til-  
læggelse af Herredsstyret til lignende Diemed.

§ 8. Til Opsyn med Bærnsfog og disse Vedtægters Over-  
holdelse og Forstaaelse bestilles af Herredsstyret 6 Mænd hver med  
sit Distrikt.

Distrikterne inddeles saaledes:

- 1ste Distrikt Gaps—Godsfjord.
- 2det do. Andre Gullsfjord fra og med Flesnes—Lysaa.
- 3die do. Tre Gullsfjord til og med Sandvik — Grænser  
mod Røfenes.
- 4de do. Rvedø—Salen—Hestevik.
- 5te do. Strømmen—Storjord—Bogter—Bif—Bifeland.
- 6te do. Den øvrige Del af Herredets Bærnsfoge, (Post 4 i  
Grænserne).

15 April. § 9. Overtrædelse af disse Vedtægter straffes med Bøder og Konfiskation i Overensstemmelse med Værneskogslovens § 9.

§ 10. Instruks for Opsynet med Fastsættelse af Løn udarbejdes af Herredsstyret og approberes af Skogforvalteren. Opsynets Løn udredes af Stat og Herred hver med en Halvpart.

15 April.

## Kongelig Resolution

af 15de April.

I Henhold til § 4 i Lov om Bygningsvæsen, Næringsdrift og Eiendomsbeskatning paa visse Strækninger af Kristiansands Kjøbstad af 9de Marts 1882 samt § 89 i den almindelige Bygningslov af 27de Juli 1896 meddeles Stadsfæstelse paa de af Kristiansands Kommunes styre i Møder senest den 13de Marts 1903 under Post A og B fattede Beslutninger angaaende den almindelige Bygningslovgivnings Anvendelse for en Del af nævnte Bys Landdistrikt, saaledes at Beslutningerne straks træder i Kraft.

De stadfæstede Beslutninger er saalydende:

A. I Medhold af Lov af 9de Marts 1882 § 4 bestemmes, at Bygningsloven af 27de Juli 1896 med de nedenfor under Littr. B nævnte Forandringer gjøres gjældende for følgende Territorium af Kristiansands Landdistrikt udenfor den Grænse, for hvilken Bygningslovgivningen tidligere er gjort gjældende. Fra Stenbryggen i Sandvigen langs Foden af Dueknippen til Foden af Mollevandsbakken, derfra langs Flekkerøveien til østre Bred af Mollevandet, videre langs denne Bred til vestre Ende af Stemmen ved øvre Mølle, derfra i ret Linie mod Nord over Setersdalsveien til en i Fjeldet bag Bygningerne paa Gaarden Enrum anbragt Jernbolt, derfra langs Fjeldfoden indtil Holdepladsen ved Indkjørselen til Ravnedalen, fra en der anbragt Jernbolt over en Fjeldknaus til en Jernbolt ved Eiendommen Myrens Forder, derfra videre langs Fjeldfoden af Baneheien helt frem til Setersdalsveien, hvor man træffer Gransen mellem Lødsøhuset og Bryggeriet.

B. Følgende Forandringer gjøres i Bygningsloven forsaavidt angaar det under Littr. A nævnte Territorium:

I Lovens § 7 forandres 4000 m.<sup>2</sup> til 6000 m.<sup>2</sup>.

I § 16 gjøres den Forandring, at det Pasjus, der begynder med „Saafermt Bygningskommissionen o. s. v.“ bliver saalydende: „Saafermt Bygningskommissionen finder det nødvendigt, skal der leveres de fornødne yderligere Forklaringer samt mere detaljerede Tegninger, derunder Fagdetegning.

Disse Tegninger kan forlanges udarbejdede i en Maalestof af 15 April. 1:100."

§ 24 gives saadant Tillæg: „I Bygning, der har 2 Etager over Kjælderen, maa der paa Loftet kun anbringes 2 Værelser — et i hver Gavl. Disse Værelser maa ikke have Straatag større end 50 Centimeter og maa heller ikke gives Vys gennem Taget.

§ 27: „300 m.<sup>2</sup>“ forandres de 3 Steder, hvor Udtrykket forekommer, til „220 m.<sup>2</sup>“

§ 28 1ste Pasfus gives saadan Lydelse: „Enhver Bygning skal være adskilt fra Nabogrund ved Brandvæg eller et aabent Mellemrum, der mindst maa være 2,50 m., og hvis Bygninger har 2 Etager over Kjælderen eller større Grundflade end 150 m.<sup>2</sup>, mindst maa være 3 m.“

Istedetfor 3die Pasfus sættes et Pasfus saalydende: „Undtagen fra den i 1ste Pasfus givne Bestemmelse er Bygning uden Ildsted, naar den opføres af udmuret Bindingsværk, dens Høide til Mønet ikke overstiger 6 m. og den ikke indtager større Grundareal end 40 m.<sup>2</sup>“

§ 34 Vitr. C. gives saadant Tillæg: „Vinduerne maa ikke i noget Rum udelukkende vende mod Nord.“

§ 38, 2det Pasfus, gives saadan Lydelse: „I Bygninger paa mindst 2 Etager ligesom ogsaa i 1-Etages Bygninger, hvis der indredes Beboelsesværelse paa Loftet, skal der anbringes mindst 2 Trapper lige til Loftet, hvoraf den ene skal være Hovedtrappen; dog kan Bygningskommissionen forsaavidt angaar Bygninger med mindre Grundflade end 120 m.<sup>2</sup> meddele Dispensation fra denne Bestemmelse.“

5te Pasfus gives saadan Lydelse: „Enhver Trappe skal have forsvaerlig Rækværk. Hovedtrappens Trin skal have Grund mindst 1 $\frac{1}{3}$  Gang større end Stigningen; øvrige Trapper maa ikke have større Stigning end Grund. Alle Trapper skal have behørig Luft og Vys.“

§ 42 skal lyde saaledes: „Ethvert Tag skal tækkes med ildfast Materiale. Krumme Tagsten maa ikke benyttes. Hvad der skal henregnes til ildfast Materiale bestemmes“, osv. som tidligere.

§ 49. Efter første Pasfus sættes et Pasfus saalydende: „Det tillades Giere af sammenstødende Grunde at opføre 1-Etages og 2-Etages Bygninger med fælles Brandvæg, der forsaavidt angaar 1-Etages Træbygninger skal være af 1 $\frac{1}{2}$  Stens Mur ellers af 2 Stens. Hvor ved Træbygninger Baaningshuses Brandvæg blot er 1 Stens Mur, skal dens Indside rappes, ligesom der indenfor samme skal opføres en kompakt Trævæg.“

15 April.

§ 72 gives saadant Tillæg: „Bygværk kan af Bygningskommissionen med Reguleringskommissionens Samtykke negtes opført, forsaavidt det ved sit Udseende vil virke stjemmende for Omgivelserne eller for vedkommende Strøg.“

---

Udgiver: E. R. Bømann.

---

Grøndahl & Søn Bogtrykkeri. Kristiania.